

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΡΤΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Μαρκ. β΄ 1-12)
12 Μαρτίου 2017

Ίδιαίτερη έντύπωση στην σημερινή Ευαγγελική Περικοπή κάνει, ότι ο Χριστός θεραπεύοντας τὸν παραλυτικὸ δὲν ἀναφέρεται στὴν πίστη τοῦ ἀρρώστου, ποὺ τελικὰ γίνεται καλά, ἀλλὰ στὴν πίστη ἐκείνων ποὺ τὸν μεταφέρουν. Στὸ θαῦμα ποὺ περιγράφεται στὸ σημερινὸ Ευαγγέλιο εἶναι ὑπαρκτὴ μιὰ πίστη συλλογικὴ, ποὺ προϋποθέτει συνεργασία, κοινὸ προγραμματισμὸ, κοινὴ ἐνέργεια.

Στὸ σπῆτι ποὺ βρέθηκε ὁ Χριστὸς νὰ μιᾶ στα πλήθη τῶν συγκεντρωμένων, ἡ ἀδιαφορία τῶν πολλῶν ἔφραξε σὰν τεῖχος τὴν πόρτα στὴν ἀνάγκη τοῦ παραλύτου νὰ περάσει γιὰ νὰ συναντήσῃ τὸν Λυτρωτὴ. Ὁ πόθος ὅμως καὶ ἡ ἐπιμονὴ τῶν ὀλίγων ποὺ τὸν μετέφεραν τοὺς ἔκανε νὰ καταφέρουν νὰ ἀνοίξουν πέρασμα ἀπὸ τὸ πιὸ ἀπίθανο μέρος. Ἀνεβαίνουν στὴ στέγη, δημιουργοῦν ἓνα μεγάλο ἄνοιγμα στὴν ὀροφὴ καὶ κατεβάζουν τὸν παραλυτικὸ ἀνάμεσα στὸ πλήθος, μπροστὰ στὸν Διδάσκαλο.

Ὅταν μὲ κίνητρο τὴν ἀγάπη ἢ προσωπικὴ πίστη τοῦ ἐνὸς συνταιριάζει μὲ ἐκείνη τῶν ἄλλων, ἡ ἔντασή της πολλαπλασιάζεται. Οἱ μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ δὲν ἔμειναν μονάδες, ἀλλὰ συγκεντρώθηκαν γύρω Του καὶ ἀποτέλεσαν ἓναν ἱερὸ σύλλογο. Στὴ συνέχεια, μὲ τὴν παρουσία τοῦ Παρακλήτου συνέστησαν τὴν Ἐκκλησία. Στὴ μεγάλη αὐτὴ ὀργανικὴ ἐνότητα ἢ πίστη, ἢ ἀγάπη καὶ ἢ προσευχὴ τοῦ κάθε πιστοῦ ἐνισχύονται ἀπὸ τὴν παρουσία τῶν ἄλλων.

Ἡ ἀνταπόκριση τοῦ Χριστοῦ στὴ συλλογικὴ πίστη τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν εἶναι ἄμεση, θεραπεύει τὸν ἀσθενή, ἀλλὰ τὰ λόγια Του δημιουργοῦν ἔκπληξη. Ἀπευθυνόμενος στὸν παραλυτικὸ τοῦ λέγει: «Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου». Ὁ Χριστὸς δὲν στέκει στὴν ἐπιφάνεια. Ὁ λόγος Του εἰσχωρεῖ στὴν καρδιὰ τοῦ προβλήματος. Πηγαίνει σ' ἓνα βαθύτερο ἐπίπεδο, πηγαίνει κατ' εὐθεΐαν στὴν οὐσία.

Στὴ συγκεκριμένη περίπτωση τοῦ παραλυτικοῦ, ἡ συνάφεια ἀσθενείας καὶ ἁμαρτίας, καὶ συνεπῶς ἡ σχέση συγχωρήσεως καὶ θεραπείας ἦταν ἄμεση. Ἀπὸ κεῖ ἔπρεπε νὰ ἀρχίσει ἡ θεραπεία, ἀπὸ τὴν ἀπομάκρυνση τῆς νοσογόνου αἰτίας, μὲ τὴ συγχώρηση.

Ἡ πρώτη λέξη, «τέκνον», ἀποκαθιστᾶ τὴ διαταραγμένη σχέση τοῦ παραλυτικοῦ μὲ τὸ

Θεάνθρωπο καὶ ἀποτελεῖ τὸν πρόλογο τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῆς ὀριστικῆς θεραπείας.

Οἱ θεραπείες αὐτὲς ἀποτελοῦν «σημεῖα» ποὺ δείχνουν ὅτι «νενίκηται τῆς φύσεως οἱ ὄροι» καὶ προμηνύματα τῆς γενικότερης ὑπέρβασης τῆς ἀνθρώπινης ὀδύνης, καὶ ἀντιφεγγίζουν τὴν τελικὴ καὶ παγκόσμια νίκη τοῦ Χριστοῦ πάνω στὴν ἀμαρτία καὶ στὴν κάθε λογῆς ἀρρώστια.

Ἡ ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν φανερώνει ἐπίσης τὴν δυνατότητα τοῦ κτιστοῦ ἀνθρώπου νὰ ζήσει τὴν ζωὴ τοῦ ἀκτίστου Θεοῦ. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀφετηριακὸ καὶ θεμελιώδες θαῦμα τοῦ Κυρίου. Ἐνῶ ἡ Θεϊκὴ προτροπὴ «Ἐγειρε, ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου» ἀποκαλύπτει τὴν βοήθεια ποὺ προσφέρει ὁ Κύριος στὸν ἄνθρωπο, νὰ ἀνακαλύψει τὴν ἔμπρακτη πατρικὴ Του ἀγάπη.

Ὁ ἑορταζόμενος σήμερα μεγάλος ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς στηρίζει, μὲ τὸ ἐκκλησιαστικὸ του φρόνημα καὶ τὴν θεολογικὴ του συνεισφορὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐπιτυγχάνεται μόνον μὲ τὴν ἠθικὴ του τελείωση, ἀλλὰ μὲ τὴν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης προσωπικὴ του κοινωνία μὲ τὸν Χριστό.

Αὐτὴ τὴ βάση τῆς ὀρθοδόξου πίστεως προσφέρει ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ καὶ βεβαιώνει τὴν ἔλευση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τῆς βασιλείας τῆς ἀγάπης, ποὺ ἄρχισε μέσα στὴν ἱστορία μὲ τὴν ἐπὶ γῆς ἔλευσίν Του, γιὰ νὰ ὀλοκληρωθεῖ στὴν Δευτέρα ἔνδοξη Παρουσία Του. Ἀμήν.

[dkpdf-button]